

BUTLLETÍ INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 226 – Any XIX

DESEMBRE de 1982

**Adoració dels Reis Mags. Portalada del nostre Temple (1.283)
Que en l'any del VII.è Centenari,
l'ofrena sigui de pau i progrés.**

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Jaume Cufinat, Josep M.ª Lluch, Pere Mora, Jordi Padullés, Josep M.ª Pijuan, Teresa Prados, Joan Puig i Rosa-Mari Sera

Col·laboradors: Jaume Brils, Ramon Creus, Francesc Domingo, Josep Farreny, Jaume Figuera, Joan Novell, Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont Paulí Ribera, Magda Trepat i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 600 ptes.
Estranger 700 ptes.
Número solt 55 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	5000 ptes. al mes
1/2 »	1500 »
1/4 »	750 »
1/8 »	400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment
Ajut especial: 1000 ptes. a l'any

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

IMATGES D'AHIR

per Josep Bertran i Puigpinós

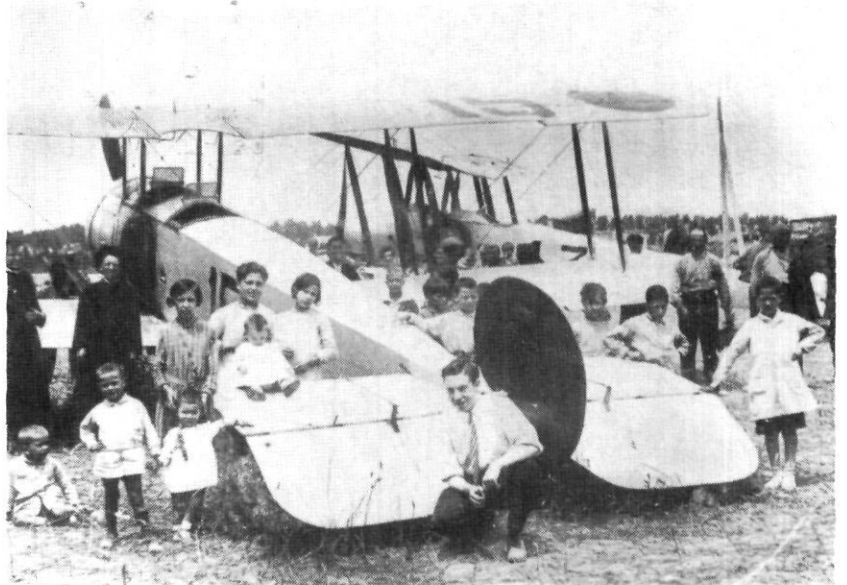

Foto: Arxiu Històric Municipal

El dia 29 de juny de 1929, dos avions aterren a Agramunt als camps situats paral·lels a la paret nord del tancat del Clos que va des del garatge Secanell a l'Institut.

L'expectació entre els agramuntins fou enorme, i els dos «aeroplanos» foren, tal com mostra la fotografia, molt visitats durant les 24 hores que romangueren a la vila.

Gràcies!!

SIO ha de donar-les molt sincerament, al Departament de Cultura i Mitjans de comunicació de la Generalitat, per la subvenció de 110 000 ptes que enguany ha rebut d'aquesta entitat (l'any passat foren 80.000 ptes.)

És d'agrair aquest ajut per a economies tan febles com la nostra (cada any tanquem amb dèficit), però encara o és més pel que significa de reconeixement de la tasca que, des de fa anys, aconsegueix la nostra publicació.

ACUDIT

—Volia peces de duro, de vint-i-cinc i de cinquanta pessetes.

—Ho sento però quasi no en tinc cap.

—Però no deien que amb el nou govern hi hauria «canvi»!

AGENDA

NOVEMBRE

dilluns, 1 — VISITA

L'entitat Cercles Culturals dels Països Catalans, organitzà una sèrie de viatges sota el lema «Coneguem els Països Catalans». Aprofitant aquest llarg i festiu cap de setmana, s'han desplaçat al Pallars i de retorn, ha visitat la nostra vila, fent-ho amb deteniment: a l'Església, Museu i una indústria de torrons. En cada lloc han estat atesos per persones especialitzades en cada temàtica ja que, prèviament, havien sol·licitat la visita.

dimecres, 3 — LLADRES ARRISCATS

Ho han estat els que, en ple matí, aprofitant la sortida de la mestres de casa per anar al mercat, han entrat en un pis del carrer Estudis Vells; d'on s'han emportat tots els joiells que hi han trobat.

dissabte, 6 — MONUMENT

Es pot llegir al Diari Oficial de la Generalitat (D.O.G.) que ha estat declarat: Monument Històric Artístic d'Interès Nacional, l'Església de Sant Esteve de Pelagalls. Amb aquest ja són tres els que hi tenim a la Ribera del Sió.

diumenge, 7 — JOAN PAU II A CATALUNYA

En aquest just i dens programa de visites —al llarg i ample de la nostra geografia— que té programat el Papa en la seva visita a Espanya, avui li ha tocat Catalunya, concretament: Montserrat i Barcelona. La climatologia no ha pogut ésser més adversa, vent, pluja, boira i fred a Montserrat, i més pluja i vent a Barcelona al llarg del dia. Tot plegat ha deslluït i trastocat els actes programats, més no l'assistència de públic —ha estat massiva— que ha resistit estòicament totes les inclemències meteorològiques per poder veure «en viu» el Sant Pare, en els diferents actes programats.

No cal dir que d'Agramunt i comarca s'han organitzat viatges per assistir als dos llocs i, malgrat el temps calamitos, ja sortien gent cap a Montserrat a les cinc del matí.

dimarts, 9 — AIGUATS

Encara que a la Ribera del Sió les pluges caigudes han estat beneficioses, dissortadament no es pot dir el mateix per a poblacions ben veïnes nostres com: Ponts, Artesa de Segre, Balaguer, etc. ja que, les aigües del Segre els han portat inundacions i calamitats de tot tipus, degut a la descomunal riuada que han sofert.

Tot té l'inici en les anormals pluges que es produeixen al nord de Catalunya aquest cap de setmana, que desfermen els rius amb crescudes impressionants que arrassen tot el que troben al seu pas, entre el capvespre del diumenge i migdia del dilluns, hores de la més forta embranzida de les aigües. Concretant-nos a les terres de Lleida, es pot dir que hi han estat afectades totes les comarques llevat de les de: Les Garrigues, La Segarra i l'Urgell, i per allí on passen els rius:

Segre, Noguera Pallaresa, Garona Valira, Flamigell, els danys i les desgràcies hi han estat presents.

dijous, 11 — RESTRICCIONS D'AIGUA

De retruc aquí també hem sofert —mínimament— les conseqüències de les desastroses inundacions d'aquest dies passats, ja que —encara que sembli una incongruència— s'està racionant l'aigua, degut a la tanca del canal d'Urgell per problemes derivats d'aquests fets. També degut a aquesta problemàtica, l'Ajuntament ha recomanat extremar les mesures sanitàries, en l'ús de l'aigua, durant aquests dies.

REUNIONS DE PARES

El passat dia 4, la tingué l'Associació de Pares d'Alumnes de l'Institut, i a la sala d'actes d'aquesta entitat, per a procedir a la lectura i aprovació de l'acta anterior l'estat de comptes i la renovació de la meitat dels càrrecs de la junta rectora.

Avui i amb el mateix temari s'ha reunit l'Associació de Pares d'Alumnes Nostre Sra. del Socors, al col·legi de les Religioses.

diumenge, 14 — FUTBOL

Una vegada més hem de lamentar-nos d'incidents al nostre camp de futbol. Aquesta tarda i en el partit de futbol entre l'Agramunt-Tàrraga —en el que en nostre equip ha perdut per 1-2—, un sector del públic d'ha armada, descontent per l'actuació de l'àrbitre, l'ha agredit en finalitzar el partit, abans que pogués entrar en els vestuaris. Prèviament ja alguns espectadors havien saltat al camp, amb ganes de gresca, en expulsar l'àrbitre un jugador local. També, quan els jugadors del Tàrraga sortien per anar a l'autòcar, un d'ells, Miquel Puigpinós (fill d'Agramunt) fou escridassat per un grup d'espectadors que l'esperaven —diuen— per retreure-li el seu comportament provocador durant el partit. Tot plegat pot comportar que tanquin en camp, com a mínim, per un partit.

EDITORIAL

La Televisió i nosaltres

Multiudinària ha estat la concurrència de ciutadans a tots els actes i celebracions que, sota l'esguard benivolent del Papa, han tingut lloc durant 10 dies en diferents indrets de la geografia espanyola. Multitudinària, diem, i calorosa.

Tots ho hem pogut constatar per l'exhaustiva, dilatada i gairebé abassegadora difusió d'imatges que de dites celebracions ens ha propiciat la inefable Televisió Espanyola dedicant-li llargues hores de programació. Res ens ha estat negat de veure i escoltar llevat el cant de L'Emigrant des de Montserrat i una bona part de la missa celebrada al Camp Nou, a Barcelona. Aquesta fou interrompuda per donar-nos un reportatge sobre la fauna marina. Oh, quins peixos tan bonics! Quasi ens feren oblidar la presència, entre nosaltres del Pontífex. I hom es pregunta, per què, Srs. de TVE?

Coincidint amb la visita papal i sense que hi vulguem atribuir cap interrelació, naturalment, el Principat i molt especialment les comarques lleidatanes, s'han vist sotragades per la tragèdia.

Els desbordaments dels rius de la Ribagorça, del Pallars i el Segre, han ocasionat quantioses pèrdues (es parla de milers de milions de pessetes) i se n'han endut, també, algunes vides humanes.

Ben recentment una catàstrofe similar encara que de no tanta magnitud, va assolir les comarques del levant espanyol. La TVE, ens n'oferí abundoses imatges corprenedores amb la visita immediata, inclosa, del President i diferents ministres del govern central.

Aquí en canvi, fins passats vuit o deu dies no varen començar a interessar-se'n i encara d'una manera més o menys ralentitzada. En quant als reportatges que ens ha passat per la petita pantalleta no donen, ni de bon tros, una idea aproximada de la importància de la tragèdia. Per què, senyors de Madrid? Per què, senyors de TVE? Som nosaltres separatistes? Sou vosaltres separadors?

* * *

Però som a Nadal. I és necessari —almenys en aquests dies—, confraternitzar amb tothom, augurar benaurances a tothom i desitjar ben formalment PAU als homes (i als ens hi afegim nosaltres) de bona voluntat.

«SIO»

dilluns, 15 — ESCOLES ESPORTIVES

Al Poliesportiu Municipal han començat a impartir-se classes (divendres tarda i dissabtes matí) de diferents esports: atletisme, hoquei patins, voleibol, bàsquet, handbol, a càrrec del professor Ricard Burballa. Estan patrocinades pel Consell Municipal d'Esports i la Direcció General d'Esports de la Generalitat.

dimecres, 17 — SOPAR DE TREBALL

SIO ha estat present en el sopar de treball —avui ha tingut lloc en un restaurant de Lleida—, convocat pel Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat, que ha volgut tenir un intercanvi d'impressions sobre els problemes i circumstàncies que envolten l'existència de la premsa local i comarcal a les terres de Lleida.

Una setantena d'assistents representaven la majoria de publicacions, de tot tipus, que s'editen a les terres de ponent.

Enguany el Departament de Cultura de la Generalitat ha repartit tretze milions i mig de pessetes, en concepte d'ajut, entre les dues-centes publicacions d'aquest tipus que s'editen arreu de Catalunya. Naturalment que SIO ha estat una de les beneficiades.

diumenge, 21 — SANTA CECILIA

Encara que la patrona dels músics és demà, els membres de la Coral l'han celebrada avui en ésser dia festiu. Missa cantada pel grup dels grans de la coral Bon Cant. Xocolatada a la seva Casa, seguit de jocs per a la mainada a la plaça del Mercadal. A la tarda, concert coral al Foment Parroquial, a càrrec de tots els membres de dita coral.

BALL AL CASAL

La Junta d'aquesta entitat s'ha posat d'acord amb una organització particular, per intentar fer revivre el ball, i encara que aquesta darrera hi posa tot l'entusiasme amb: propaganda, conjunts acceptables i la il·luminació i so posats al dia (dins el que cap), de moment la majoria de jovent hi és reacció a atansar-s'hi.

dimecres, 24 — LLIBRES

Des de fa uns dies ja es poden trobar a les llibreries dos nous llibres de Guillem Viladot. Ambdós força interessants dins la seva temàtica, completament diferent.

L'un és un llibre per a infants «Professor Flus, el televisor vivent», editat per La Galera dins la seva col·lecció La Gavina.

L'altre, una novella «Discurs horitzontal, anàlisi de la sexualitat d'una dona»; d'editorial Pòrtic, col·lecció el Brot.

dissabte, 27 — FARRENY A TARREGA

El nostre convidat Josep Farreny té exposades pintures seves (del dia 19 al 29 d'aquest mes) a la sala d'exposicions de «la Caixa» a Tàrraga, amb el títol «Obra varia 1981-1982».

Aprofitant l'avinentesa i a la sala de conferències de la mateixa entitat, en Josep Farreny també hi ha parlat, aquesta tarda, sobre «Pràctica de l'art mútua, autor i espectador». De la vintena d'assistents a l'acte, la meitat eren agramentins.

«QUINTOS—82»

Els joves que aquest proper any marxen a la «mili», han volgut celebrar-ho organitzant un ball amb una de les orquestres punteres del moment, la de Janio Martí i les seves go-gos i, no cal dir-ho, el jovent ha acudit en massa al Casal, a tres per aquests esques.

DESEMBRE

dimecres, 1 — XERRADA-COL·LOQUI

Ia Unió de Pagesos, amb la col·laboració del Servei d'Extensió Agrària de la Generalitat de Catalunya, ha organitzat, per aquest vespre i a «la Caixa», una xerrada-col·loqui sobre «Assegurança Integral del Cereal», i on hi han assistit una vintena d'interessats.

FOMENT PRO-MERCAT

La Junta del Foment Pro-Mercat d'Agramunt i Comarca, aquests darrers dies ha repartit entre els seus associats uns fulls, invitant-los a una reunió que ha tingut lloc aquest vespre al Casal. Malgrat els interessants temes a tractar, com sempre, l'assistència ha estat mínima.

Entre altres acords, s'ha pres el de suprimir una de les línies d'autobusos dels dies de mercat, la que ens uneix amb el pla d'Urgell (Castellserà, La Fuliola, Tornabous, Tarròs, La Guàrdia, Almenara), per resultar molt deficitària. Durant el temps que ha funcionat (més d'un any), la mitja de passatgers ha estat de 4 a 5 persones per dia de mercat.

diumenge, 5 — HOMENATGE A LA VELLESA

D'aquesta diada, organitzada per l'Assemblea local de la Creu Roja, en homenatge a la vellesa, sols en fem menció en aquesta secció, ja que se'n parla àmpliament en les planes centrals d'aquest mateix número.

Confeccions AGRAMUNT

Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA

Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS

Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

MAGATZEMS COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

Material Construcció A. ESTEVE

Avda. M. Jolonch, 6 Tel. 39 02 60

FOTOS FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34- Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET

Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Queviures Cal PANTON

Avda. J. Mestres Tel. 39 01 41

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG

Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL

A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M. TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS

Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Història i Anecdòtari

El document més antic, escrit en català i referit a la nostra vila, del qual tenim notícia, és l'Acta de fundació de la Confraria del Sant Esperit, datada el dia 10 d'abril de l'any 1272. El pergami original que es conservava a l'Arxiu Municipal d'Agramunt, és actualment desaparegut, però afortunadament se'n conserva una transcripció literal efectuada pel senyor Ramon de Siscar, el qual l'incloué en la seva monografia «la Carta Puebla de Agramunt», publicada l'any 1884.

A honor de Déu lo pare e del fil e del Sant Esperit e de la Verge Sca. Maria e de tota la cort celestial, Nos clerges e pelicers e mercaders e sartres e daltres prohomens d'Agremont per tuit nos ensemps: Establim e ordenam confraria. Així comencen els estatuts de la Confraria del Sant Esperit, que al llarg de quinze capítols ordenen i determinen les finalitats i el funcionament de l'entitat.

Més que les disposicions pròpies d'una associació religiosa d'aquest tipus, volem avui posar de relleu algunes referències que es troben en el text, les quals, per una banda, ens ajuden a comprendre la vida agramuntina d'aleshores i per una altra ens deixen plens de perplexitat.

No es fa cap referència explícita a l'advocació del Socós, la qual cosa no deu estranyar-nos gaire, perquè probablement en aquella data encara no s'havia esculpit la imatge de la nostra Patrona que actualment venerem. Però al segon capítol es determina «que un ciri de V lliures sie ences al altar de Nra. dona Sca. Maria Dagremont e crem tot l'an de mentre que'l cors de Jhesu Xpist de levará». O sigui que aquell ciri de cinc lliures havia de cremar tot l'any, durant la missa, l'estona de llevar Déu o consagració, i precisament a l'altar on es venerava Santa Maria amb l'advocació o simple denominació *Dagremont*.

Al tercer capítol, bastant llarg per cert, es determina que la Confraria celebrarà reunió general tres vegades a l'any «... la primera vegada lo digmenge ans de Ram. E la segona vegada lo digmenge apres de Sca. Maria Magdalena. E la terça vegada lo primer digmenge d'auent». I aquelles reunions havien de tenir lloc «... a d'esglea de Sent Esperit o missa matinal». Donar a la nostra església la titularitat del Sant Esperit no és cap novetat, però al capítol vuitè

parlen de «l'esglea de fira. dona Sca. Maria», segurament perquè es simultanejaven ambdues titularitats i finalment es va imposar la de Santa Maria que encara es conserva.

Al mateix tecer capítol s'estableix que en cada una d'aquelles reunions generals, cada confrare haurà d'aportar dos diners d'almoïna, exceptuats els preveres. I que d'aquelles quotes se'n pagués l'esmentat ciri de cinc lliures, els ciris per als enterraments dels confreres i encara establim e ordenam que d'aquests diners sien donats als Frares menors de Cervera X sols de Barchin. per pietanza á cascú d'aquels tres terminis que'l capítol se justara. Encara que sien donats en cascú terminis als predicadors de Leyda V sols. d'agremontenses. I la resta dels diners arreplegats s'havia d'esmerçar en almoïnes.

Les almoïnes es dirigeixen a Cervera i a Lleida, a unes cases religioses que devien exercir una certa influència en aquestes contrades, possiblement perquè en aquella data a la vila no hi havia cap convent. I és curiós que a Cervera se'ls hagi de donar l'almoïna en sous de Barcelona i a Lleida en sous d'Agramunt.

Pels qui desconeixem els costums i la terminologia emprada en aquella època, ens resulta incompreensible el que es determina en el sisè capítol, en el qual *establim e ordenam que cascú dels confreres e de les sors digue un pater noster per la anima del confrare ó de la sor que serà passat d'aquest segle. E si no ó pot dir ó no vol, dó á menjar á V pobres per anima del confrare ó de la sor que passat serà e açó sia complit dintre X dies (...)* E los preveres sien tinguts de dir una missa de Requies sots aquella forma aci espresada. Interpretant el text literalment, segons la manera actual d'entendre les coses, estranya que ningú no es pogués negar a dir un Parnostre pel difunt, i que l'equivalent a aquest acte fos donar menjar a cinc pobres. Tenia potser un altre significat dir un *pater noster*?

En una altra ocasió continuarem comentant els estatuts d'aquesta confraria, de la qual ben poca cosa en sabem malgrat haver influït durant segles en la vida agramuntina.

Lluís PONS i SERRA

LLIBRERIA — PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a un millor servei

AGRAMUNT

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ☐ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA
Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

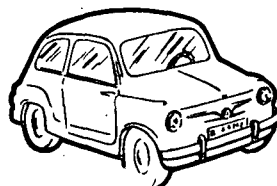
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601. Pressupostossense compromís

Carrer del Clos, s/n.

AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

...,, PUNT i COMA ...,,

Feia vora de vint anys que no veia aquells camps. Començava a imposar-se la nit confusa entre boira damunt aquella terra que tant havia enyorat i el cor se l'encongí quan el cotxe trepitjà els carrers que clenxaven el seu petit poble. No veia ningú i tot just veia les cases que es perdien amb l'alè de l'hivern que cada cop era més espès. Baixà del vehicle; volia sentir sota els peus aquella terra. Avançava lentament i a cada pas descobria, entelat, tot un univers que mentalment tornava a reconstruir. S'aturà una mica perdut sota un balcó i en palpar les grosses pedres incrustades que cobrien la paret d'aquella casa, el record tornà a ell. Per un instant va reviure la fredor d'aquelles pedres que tant havia cercat els vespres d'estiu quan sols era un nen i amb el dit perfilà un cor mig borrat i travessat amb una fletxa que encara conservava unes inicials. Arrossegant els dits per la paret avançà en busca d'un nou record. La boira cobria tot detall, era tan dansa! que li donà la impressió de tenir-la com enemic que li negava trobar el seu poble i es sentí sol i impotent.

Aquell vespre de maig que fugí il·lusionat li havia ofert un cel estelat. Cada estel se li figurà un ull i rebia les seves mirades com una empena. Avui que tornava, la nit no li oferia cap estel de benvinguda. Avui no hi havia estels, ni cel, ni poble; sols boira i records. Continuà avançant feixugament i amb el cap enfonsat en el tapaboques mirava, com un fugitiu, el que no veia i estenia els braços com un crit que busca ésser escoltat.

Topà amb el banc de pedra i va seure tal com feia amb els companys vint anys enrera. La fredor de la pedra li donà un plaer que no havia experimentat mai i se li escapà una rialla. De cop se li aparegué, assegut a la vora, el seu millor amic disfressat de record i van romandre junts i en silenci llarga estona.

Tornà a divagar pels carrers i s'aturà davant una petita porta de fusta, esqueixada, que filtrava la calor i el fred, i on el color crema era ja desfigurat. Respirà fort i empenyé la porta; aquesta li oposà resistència: *no és fàcil vencer les portes que tanquen el passat* —pensà—. Però en obrir-la es trobà amb què el temps s'havia aturat en cada racó, en aquell armari empotrat, i un record adormit s'engronxava en la teranyina que s'havia fet seva aquella cambra. A fosques començà a anar d'un costat a l'altre, amb la fam de retrobar la seva infància i inquieta adolescència. No, no havien estat fàcils aquests anys. La lluita va ésser el seu constant company i la inseguretats el seu pitjor enemic. I navegant entre les dues forces que el movien i l'aturaven havien passat aquests vint anys fent realitat, al cap del temps, l'anhel de tornar.

Va recórrer amb les mans tots els racons, topant de vegades amb un got, un posaretrats buit, i enfonsant els dits en un pam de pols que ell interpretà com la pols de tot el que havia mort en la seva llar. S'arraulí vora el mort foc a terra que un dia havia estat ple de vida, i li féu l'efecte que sentia una escalfor agradable, sense adonarse que aquesta escalfor li brollava del cor i lentament es guanyava el seu cos, i el record no el deixà en tota la nit...

Fou cap a la matinada que s'adonà que la boira havia anat aclarint-se de tal manera que deixava entreveure els perfils del poble

i arraulit a la finestra i abrigat pel fred gaudí, com el més trist rodamón, del millor paisatge. Foren moments de felicitat, d'enyoranç, sense preu, sense mesura, i plorà totes les llàgrimes que havia engolit aquests darrers anys.

Sobtadament, el fred el retornà a la realitat i en descobrir que eren les sis del matí, decidí, sorprès per l'hora, de tornar a fugir. No volia veure ningú o potser el que volia és que ningú ni el ve-gés i tancant de nou la porta, deixà enrera el passat amb pas lleuger.

Pel retrovisor del cotxe s'anava difuminant el poble que un dia ell odià, el poble que havia tornat a estimar i el poble que no tornaria a veure mai més.

MARIA TERESA PRADOS i CAMARDONS

Establiments

GALCERAN

Carnisseries Queviures

Els desitja bones Festes

Tels. 39 00 11 - 39 01 81

AGRAMUNT

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa: Joan Avellana i Mora)

Aquest mes, s'han acabat les obres que s'havien començat en la casa de Josep M.ª Benet. D'aquesta manera s'ha arrebossat la façana de la casa. Tot seguit l'han pintada i han arreglat el cobert.

— El vedat de caça s'ha obert, amb gran il·lusió per part dels caçadors que han sortit tots a caçar els seus conills, ja que a les perdius no se les pot tirar.

El primer cotxe que s'ha comprat al poble, amb la lletra L...J, ha estat un Renault quatre, propietat de Domènec Serra.

— Encara que no cal lamentar víctimes personals, sí que cal lamentar l'accident que hi va haver al famós revolt de Puigverd.

— La carretera es va arreglant poc a poc, i així ja han arribat al nostre poble. En uns quants dies més, ja arribaran a Agramunt.

— La dona de Joan Moix, s'ha traslladat al Perú per visitar un familiar seu.

LES PALLARGUES (Informa, Montse Andreu)

— El dissabte, dia 30 d'octubre, hi va haver a Les Pallargues, una animada castanyada. Al capvespre, el jovent, com és típic de fer en les vigílies de la festivitat de Tots Sants, vam menjar castanyes i panells i vàrem beure moscatell. No hi va faltar la música ni les divertides sessions de jocs, ni l'elecció de Miss Castanya i Mister Moniato. En conjunt, va resultar una estona veritablement amena per tothom que hi va fer cap.

— El dilluns, dia 1 de novembre, al matí, va tenir lloc la tradicional processó de Tots Sants. Com és costum en aquests pobles, també aquest any el nostre cementiri estava ben guarnit de flors, en record als nostres familiars que allí descansen.

— El dia 7 de novembre ens vàrem veure angoixats per una gran ventada, gràcies a Déu no hem hagut de lamentar víctimes, però sí alguns danys materials, sobretot desperfectes ocasionats en les teulades i en els televisors.

— L'Ajuntament de Plans de Sió, per segon any consecutiu, ja comença a preparar les festes nadalenes. Entre els actes que presenta la Comissió Organitzadora, hi ha: concurs de pessebres, pastorets, la visita del carter reial i la cavalcada de Reis, i també teatre, organitzat per l'entusiasta jovent de Les Pallargues.

LA SENTIU DE SIO (Informa, M.^a del Remei Galceran i Solà)

— Des de finals d'octubre ja es poden veure les serres del CADÍ i el PORT DEL COMPTE ben nevades.

— La Sentiu és un dels pobles interessants pels sociòlegs electorals per:

— participació electoral d'un 80%

— resultats al Congrès: U.C.D., 96 vots; P.S.O.E., 91; C i U, 55; A.P., 40; C.D.S., 10; P.S.U.C., 5; P.C.C., 4; altres, 11.

— Els pagesos ja han sembrat i ara és hora de collir les olives, per fer l'oli de l'any.

MONTGAI (Informa, Concepció Ribalta i Solé)

Aquest mes el vam començar fent festa, ja que era la Diada de Tots Sants. L'any passat no haguérem pogut dir el mateix, ja que no va ser festiu.

Les eleccions van ser el tema principal de principis de mes. Al nostre poble hi va haver un percentatge bastant alt de votants, ja que de 775 que podien votar, ho van fer 588. Va sortir guanyador Convergència i Unió, amb 275 vots. El segon va ser el Partit dels Socialistes de Catalunya, amb 122 vots; en tercer lloc Aliança Popular, amb 70.

El passat dia 12 es va convocar una assemblea de pares d'alumnes. El motiu principal d'aquesta era crear un consell de direcció, així com la junta de pares. El consell de direcció s'ha de cuidar del règim organitzatiu del centre. Actualment van a l'escola setanta-u nens. Hi ha tres professores. Ara es pot fer tota l'E.G.B. a Montgai.

Aquest mes també va haver una notícia esportiva, ja que el dia 28 es va celebrar el Primer Cross del Consell Comarcal d'Esports de la Noguera. Organitzava aquest Cross el Consell d'Esports de Montgai. De les diferents categories que hi havia, l'Aleví, Infantil i Cadet era puntuable per al Cross de la fase final de Catalunya. Entre tots eren 550 participants, d'onze pobles: Balaguer, Bellcaire, Artesa de Segre, Gerp, Albesa, Menàrguens, Linyola, Penelles, Butsènit de Montgai, Bellvis, i Montgai.

Tothom va agrair la col·laboració de la Creu Roja d'Agramunt i Balaguer. També hi va col·laborar «la Caixa».

La millor classificació dels participants de Montgai, la va tenir Marta Prats. Va quedar en quart lloc en la categoria Alevins.

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

LA CARRETERA: Novament l'estat de la carretera que passa per Almenara és lamentable.

En certs trams de la calçada, s'alça el gruix d'asfalt.

Amb el pas del temps, es veu que la construcció de la carretera va ser a «corre-cuita», sense la intenció de deixar una carretera perdurable.

L'AIGUA: El tancament del canal a causa de les inundacions del nord de Catalunya no ha influït a l'abastament del poble, gràcies a una reserva que teníem.

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta Figueres)

NOVEMBRE. El dia 6 es van reunir al local de la Germandat prop d'una quarantena entre nois i noies i casats, i van celebrar un sopar amb l'excusa de menjar-se el pernil que va regalar la G.A.G amb motiu de la festa major. Ben fet, no tot està perdut.

ANECDOTA. Es el que es pot considerar el fet que dins de la Sagrada Família, que va a totes les cases, en lloc de la revista de la Família Cristiana s'hi trobés una novel·la de l'oest titulada «No hay perdón para los traidores»...

FESTA DE «QUINTOS». En la festa que es va celebrar a Agramunt va ésser elegida com a reina, la bonica noia Remei Boncompte d'aquí a Mafet, felicitats per l'elecció i gràcies a tots els «quintos» que ens van proporcionar la sort de poder gaudir unes hores de tan bona orquestra. Per cert, aquest any auí són quatre els nois que han quintat, en Ramon Llena Ros a Mallorca, Josep Ruich i Cera a Càceres, Miquel Torres i Amores a Saragossa, Joan Alcalde i Domínguez a Madrid; ànims nois! i sort!

VEDAT. a partir del 25 d'octubre en què per fi després de tants dies de lluita per a treure les firmes, ens van donar les nostres finques lliures, la cosa va canviar, els que presumien de tenir-ho tot fet i arreglat s'estan passant una tardor treballant per a no fer res, perquè la llei per més que l'entretinguin caurà pel seu propi pes. Des de pintar pedres blanques, tocar el pito per ajudar el guarda, venir la parella de la guàrdia civil, plantar «tablilles», reunions a Barcelona, a Lleida, proposar partir per la meitat i fer dos vedats, proposar que si els donàvem les firmes l'any que ve deixarien alguna cosa pel poble, i jo pregunto: però no el tenien fet? Dels que van cobrar n'hi ha que diuen que els van enganyar, els amos també estan enfadats, ja que diuen que els van enganyar, no vam ésser nosaltres aquests, des del primer dia que sabien que no els donàvem les firmes, i tampoc no vam ésser els

que els vam anar a buscar a Barcelona dient-los que tot arreglat. El voler fer les coses d'esquena al poble els ha portat totes aquestes complicacions, a més, la millor arma que vam fer servir va ésser la que ells mateixos ens van posar a les mans al març, no deixant res pel poble, enhorabona!

Per cert que algun que altre cop de puny també ha caigut, tot per defensar les terres lliures, perquè en dissabte no es pot caçar.

De moment estem així; si al començament haguessin fet cas de la paraula SOCIS, ja estaria tot arreglat, però no van voler fer-ne cas, ja que deien que vindrien escopeters; ara sí que n'han vingut!

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informa, Maite i Montse Galceran)

TOTS SANTS. — Com és costum, es va anar al Cementiri, el qual estava molt guarnit, i allí es va celebrar una missa en sufragi dels difunts.

NOCES. — El dia 27, va haver-hi una boda, ja és la cinquena d'aquest any, al poble de Montclar. L'enllaç va ser de: Ramona Eroles i Serra, amb Jordi Fontanet i Perefarré, de Montclar i Preixens respectivament. Aquests viuran a Montclar. Des d'aquí, com a d'altres parelles hem fet, els desitgem molta felicitat.

Foment Pro-Mercat d'Agramunt i Comarca

Estat de comptes en data 31 d'octubre 1982

1979		INGRESSOS	COTXES MERCAT	EMPLEATS	IMPRESMA	PREMIS
4 mesos	De quotes	162.700 ptes.				
	De talonarís	15.950 ptes.	92.900	18.500	23.500	12.000
		178.650 ptes.				
1980	12 mesos. Quotes	425.650 ptes.				
	De talonarís	72.400 ptes.				
	De premis	23.500 ptes.	239.300	49.000	112.002	90.410
		527.550 ptes.				
1981	12 mesos. Quotes	464.400 ptes.				
	D'excursió	59.000 ptes.				
	De premis	5.000 ptes.	311.000	49.000	27.227	107.676
		528.400 ptes.				16.328
1982	10 mesos. Quotes	438.150 ptes.	360.000	41.000	28.376	25.340
	Ingressos totals	1.672.750 ptes.	1.003.200	157.500	191.105	41.668
						251.754

Donant un saldo total de 69.191 ptes.

COST MENSUAL PER LINIA

Des de Montgai a Agramunt	5.633 ptes.
Des de Montclar a Agramunt	6.500 ptes.
Des de Pallargues a Agramunt	7.366 ptes.
Des de Castellserà a Agramunt	15.166 ptes.
	19.499 ptes.

La Junta del Foment Pro-Mercat, comunica: que a la reunió general celebrada el dia 1-desembre-1982 i entre els assistents a la mateixa, es va acordar que, degut a l'alt preu de la línia que

ens uneix amb els Plans d'Urgell, en vista de la poca col·laboració d'aquesta comarca per al nostre mercat, aquesta resta suprimida a partir de l'1-gener-1983 el qual es comunica per a tots els interessats.

La Junta agraeix a tots els seus col·laboradors l'ajut econòmic prestat a aquesta entitat i es lamenta del poc interès que desperta a les reunions generals, i de la qual es podria treure profit en benefici de tots, i pot ser que d'aquest desinterès que tenim, algun dia en pagarem les conseqüències.

LA JUNTA

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

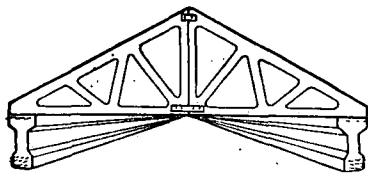

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

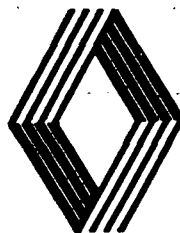
Tel. 39 07 36

Turrone's B.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per VICENS - BONET, S. A.

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

HOMENATGE A LA VELLESA

5 de desembre de 1982

Avis i acompanyants es dirigeixen a l'església per començar els actes

Un grup d'infants mostra les medalles commemoratives que es lliuraren a continuació als homenatjats.

El passat dia cinc de desembre, i sota l'organització de l'Assemblea Local de la Creu Roja, amb la col·laboració de gairebé totes les entitats cíviques i culturals de la Vila s'organitzà l'acte d'Homenatge a la Vellesa, corresponent així a la declaració per part de l'Organització de les Nacions Unides de l'Any Internacional de la Tercera Edat.

L'acte va començar a dos quarts de dotze del matí, i va cloure a les vuit de la tarda amb la representació de l'obra mestra del gran dramaturg català Angel Guimerà TERRA BAIXA, al Casal Agramuntí.

La nostra primera autoritat, Sr. Huguet, dirigí als assistents unes breus i sentides paraules.

(Creiem que val la pena remarcar que aquesta festivitat no s'havia celebrat a la nostra vila des de l'any 1961).

El desenvolupament de la festivitat és com segueix: A dos quarts de dotze, tingué lloc la trobada dels avis assistents i els seus acompanyants, al Foment Parroquial.

A continuació, a les dotze del migdia, la comitiva dels homenatjats arribava a l'església mentre la coral interpretava una peça curta.

Seguidament es va donar inici a la missa en la que dos dels vells varen llegir les lectures. (Missa cantada per la Coral d'Avui).

Després del sant ofici el conseller Josep Bertran i Puigpinós, representant de la comissió, va dedicar unes breus paraules de benvinguda als avis. Seguidament alumnes de tots els centres escolars de la vila i una noia de la Creu Roja recitaren unes poesies sobre el tema de la vellesa, escrites per ells mateixos. Farem un incís aquí, per dir que a tots els homenatjats (104 en total) se'ls obsequià amb una medalla commemorativa que reberen de la mà d'uns vaillets, acompanyats per membres de la Creu Roja. També les entitats de la vila, especialment el Grup Escènic, la Coral d'Avui, i l'Ajuntament, van ésser obsequiades amb llurs plaques i medalles que foren lliurades per les autoritats locals, i el president de la Creu Roja.

Un cop acabat el lliurament de plaques el Sr. Batlle, en Josep Huguet i Herbera, va dirigir unes emotives paraules amb motiu de la festa i acte seguit la Coral d'Avui interpretà un esplèndid concert de set peces.

L'acte del matí es va cloure amb el cant d'Els Segadors.

A les sis de la tarda i al Casal-Agramuntí, el Grup Escènic pcsà en escena la coneguda obra dramàtica en tres actes TERRA BAIXA, amb una brillant actuació per part dels seus components.

Finalment, per acabar, adjuntem una colla de dades curioses relacionades amb el tema; abans, però, voldriem que quedés constància d'aquest dia i de la feina ben feta, bona organització de l'Assemblea Local de la Creu Roja i brillant, també, l'actuació de totes les entitats i grups col·laboradors.

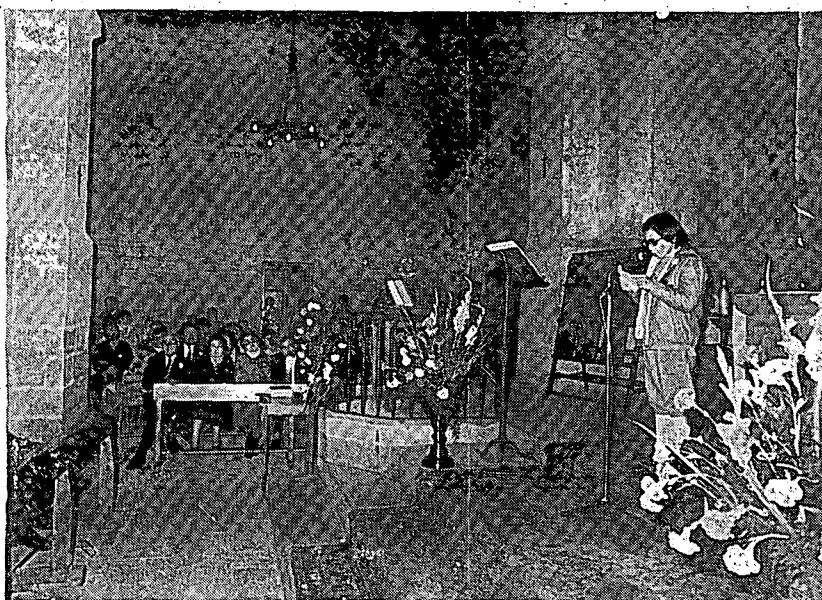
Agraïment

La Comissió organitzadora de la Jornada d'Homenatge a la Vellesa, vol agrair públicament totes aquelles persones i entitats que amb la seva col·laboració, ajuda i esforç, feren possible aquesta diada en honor dels nostres avis.

Agramunt, desembre 1982

La Coral d'Avui en el transcurs del concert amb que finalitzaren els actes del matí.

Els alumnes dels Centres d'Ensenyament oferiren unes composicions literàries.

Persones de més de 75 anys a AGRAMUNT i els seus agregats:

109 homes
175 dones

284 persones

Acceptaren la seva assistència:

55 homes
78 dones

133 persones

Assistiren a la Festa:

43 homes
61 dones

104 homenatjats

Persones més grans de 65 anys al municipi d'Agramunt:

600 persones aproximadament
(12 % de la població)

Museu Municipal
Del 25 de desembre al 9 gener

EXPOSICIÓ
DE
L'AGRAMUNT
PRETÈRIT

**Un recull de testimonis gràfics
del nostre passat**

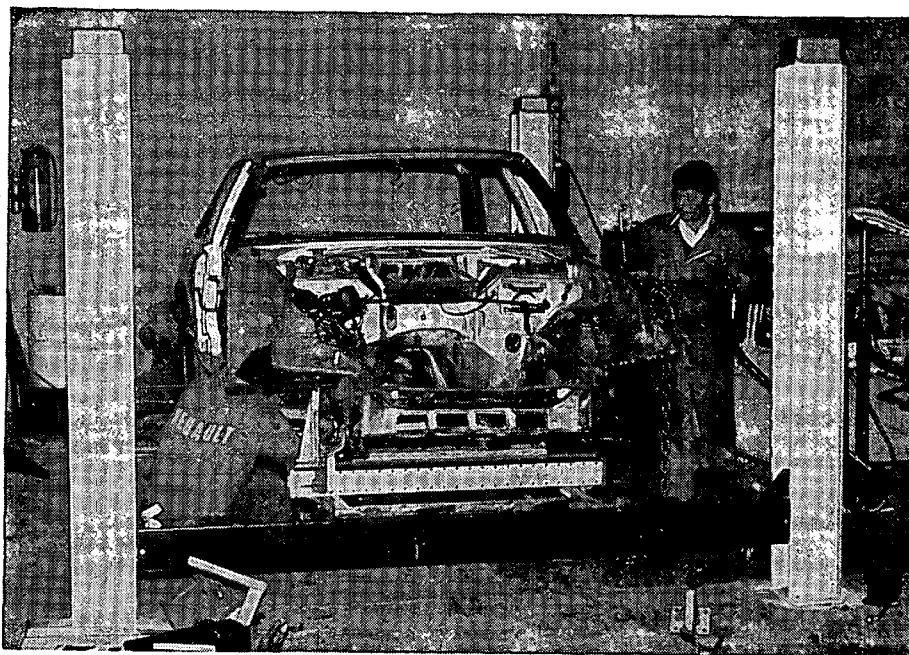

Agramunt, desembre 1982

Jeroni Valls i Segura

**us ofereix
el nou
servei de
PLANXISTERIA**

**(Demaneu pressupost
sense cap compromís)**

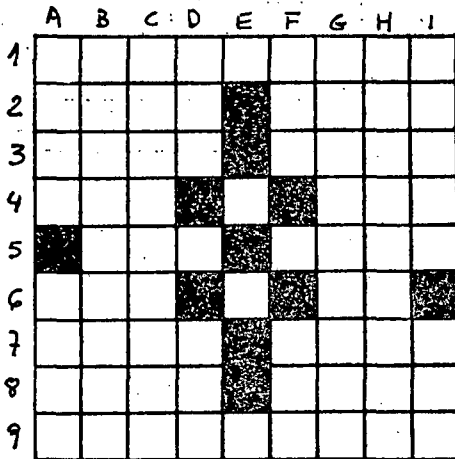
Carretera d'Artesa a Tàrrrega, Km. 12'800 Tel. 390334 AGRAMUNT

amenitats

Coordina:
Rosa Mari Sera

ENCREUAT

HORIZONTALS

- 1.— Entusiasme excessiu.
- 2.— Part superior d'un edifici. Antigament, magistrat elegit pel rei.
- 3.— Metall rar del grup del platí, símbol Rh. A l'inrevés, nom d'un riu.

- 4.— Estimi. Cinc-cents. Privat de l'ús de la paraula.
- 5.— A l'inrevés, que té afinitats amb una altra cosa. Part extrema d'una peça de roba, doblegada i cosida.
- 6.— A l'inrevés, forma prefixada que denota supressió, deficiència. Mil. Dóna.
- 7.— A l'inrevés, escrit formal en el que és constatat allò que ha estat tractat en una junta, reunió, etc. Sentits.
- 8.— Fer vies. Arma blanca semblant a l'espasa, de fulla curta i generalment de dos talls.
- 9.— Fem digna de crèdit una cosa.

VERTICALS

- A.— Realitzarà. Celler.
- B.— Relatiu o pertanyent a l'atomisme.
- C.— Niar.
- D.— Aquí. Vocal. A l'inrevés, època.
- E.— Consonant. Cinc-cents. Mil. Cinc-cents.

- F.— A l'inrevés, planta herbàcia de la qual es mengen en amanida la tija tendra i la base dels pecíols. Cinc. Repugnància profunda per alguna cosa.
- G.— Cantat, recitat d'una manera monòtona.
- H.— Mesuradament.
- I.— En posició vertical i sense corbar-se, femení. A l'inrevés, casa de camp.

SOLUCIONS

I., Ereta, sam.
 ipa; V: Odi; G., Salmoliat; H., Mesuratge;
 car; D., Act. A. are; E., T. D. M. C. E.,
 A., Fara, Cava; B., Atomisme; C., Nidif-

VERTICALS

9., Acreditem.
 est; M. Da; 7., atca. Ois; 8., Viar. Daga;
 alse; 4., Ami. D. Mu; 5., HA. Vora; 6.,
 I., Fanatisme; 2., Alc. Paer; 3., Rodi.

HORIZONTALS

ELS REFRANYS DEL MES

DESEMBRE: La pluja abans de Nadal, per mitja pedregada val.
 Qui el desembre acabarà, any nou veurà
 De Nadal a Carnestoltes, set setmanes desimboltes.
 Per Nadal i Sant Esteve, cada u a casa seva.
 La missa de Nadal, per tot l'any val.

REMEIS CASOLANS

Sang del nas, amb teranyines l'aturaràs.
 Bon repòs és el millor remei.
 Molt vi és metzina, l'aigua medicina.
 Mal de queixal i dolor, mals de traïdor.
 La flaquetat és la mare de tots els mals.

BO MAN SO

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

(Coordina: Josep Me Lluch)

FUTBOL

Resultats del mes de novembre

Agramunt - Turó Peira	1-0
Oliana - Agramunt	3-1
Agramunt - Tàrrega	1-2
Artesa de Segre - Agramunt	4-0

Resultats de la jornada del 28-11-82

Sant Cugat - Martinenc	2-3
Balaguer - Besòs	4-0
Fàtima - Gardeny	1-2
Capellades - Mollerussa	1-2
Artesa de Segre - Agramunt	4-0
Tàrrega - Barceloneta	1-2
Oliana - Sant Maur	2-1
Turó Peira - Bellcairenc	3-2
Rec. Incesa - Penya Espanyolista	2-0

Classificació General

Martinenc, 17; Gardeny, Mollerussa, 16; Artesa de Segre, Balaguer, Besòs, 14; Turó Peira, 13; Tàrrega, Barceloneta, 12; Agramunt, 11; Bellcairenc, Oliana, 10; Rec. Incesa, 9; Sant Maur, 8; Fàtima, 7; Capellades, 6; Sant Cugat, 5; Penya Espanyolista, 4.

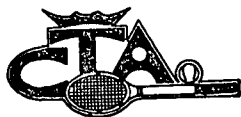
Com es pot veure pels resultats d'aquest mes, el nostre equip s'ha desinflat un xic. Hem perdut la imbatibilitat al nostre camp, i es veu que la derrota un xic immerescuda amb el Tàrrega s'ha encaixat malament i no hem pogut lograr cap més puntet fora de casa.

Les actuacions d'alguns irresponsables, que no saben perdre ens han portat les sancions federatives i el tancament del camp per dos partits i a situacions difícils tant en el terreny deportiu com en l'econòmic; les agressions de paraula i obra als àrbitres no porten altres resultats que gran perjudici al Club i això tan sobradament sabut per tots, no és prou perquè aquests que es diuen aficionats demostrin que no són altra cosa que uns exaltats que ens porten a la perdeguera.

Però què hi farem, els homes som d'aquesta manera, acabem d'espantillar-ho tot quan el més factible seria conformar-se i esperar dies de victòria molt més satisfactoris per a tots.

Confiem que els nostres jugadors es tornaran a animar i a donar-nos novament força victòries.

JAUME BRILS

TENNIS

Aquest any el nostre Club torna a col·laborar en el III Campionat de Terraferma. Cada any sembla que són més els Clubs que s'apunten, i enguany estan inclosos en dos grups. Els pobles participants són:

Grup A) Balaguer, Bellpuig, Sícors de Lleida, Tàrrega, Tennis Urgell, Juneda, Tennis Lleida i Mollerussa.

Grup B) Calaf, Cervera, Guissona, Oliana, Torà, Solsona i Agramunt.

L'equip nostre, per aquest torneig, es compon de Jesús Ciprés, Joan Canudes, Jordi Argelich, Ramon Coscollola, Josep M.ª Querol, Joan Llurba, Carles Camats, Jordi Cufià i Jordi Inglés; dames: M.ª Dolors Arriazol, M.ª Rosa Vila i Roser Feixa i els infants Albert Coscollola i Jordi Martínez.

El campionat començà la primera volta el dia 17 d'octubre i els resultats, fins a la data, són:

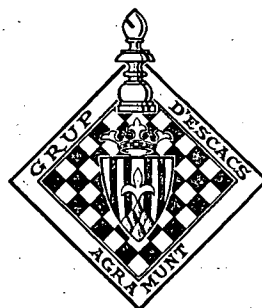
dia 17 d'octubre, Agramunt-Guissona, 3-2; dia 24, Agramunt va descansar; dia 31 d'octubre, Cervera-Agramunt, 2-3; dia 14 de novembre, Calaf-Agramunt, 2-3; dia 21, amb el Torà es va ajornar per inclemències del temps. (Es jugarà un altre dia); dia 28, Agramunt-Oliana, 2-3.

L'últim partit de la primera volta ens tocarà jugar-lo amb el Club de Solsona. De moment, com podeu veure, només hem perdut un partit i això ens posa en segon lloc.

Els finalistes de cada grup seran els que s'enfrontaran en la final, que si la sort ens acompanya podríem ser nosaltres.

Com s'informa, en el mes de novembre restarà acabada la pista de terra i tal com es va aprovar en l'Assemblea Extraordinària, de fer pagar tiquets, aquests equivalen a hores de joc en aquesta nova pista de terra i tenen caducitat il·limitada, els preus són: abans d'acabar la mateixa, 150 ptes.-hora, els tres primers mesos són de 175 ptes.-hora i a partir d'aquí serà de 200 ptes.-hora. Els que estiguin interessats que s'adrecin a la Caixa d'Estalvis de Catalunya.

MAGDA TREPAT

ESCACS

Campionat provincial per equips primera categoria

Resultats de l'Agramunt

5. ^a ronda, Lleida (B) - Agramunt	2-3
6. ^a ronda descansa l'Agramunt	
7. ^a ronda Agramunt - Torà	3-2

Classificació

G.E.V.A.	22 ½ puntes
Lleida (A)	20 >
Vilanovenc	19 >
Torà	18 >
Agramunt	16 ½ >
Artesa de Segre	15 >
C.E.A.	14 >
Lleida (B)	8 ½ >
Seu d'Urgell	6 ½ >

PAULÍ RIBERA

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de Maquinària

Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

L'ABELLA, L'EIXAM I LA BRESÇA

Ah, si jo fos el govern. Si jo fos ben ric. Si jo fos un gran fabricant. Si jo fos...

I, des de la plataforma del «si jo fos», descabdellam un llarg enfilall de bons designis, de projectes lluminosos, d'il·lusionats propòsits arcangèlics.

Somniegs. Que, ben segur, restaran per sempre més ancorats en un fons estèril de bones intencions, inofensives, sí, però, ensems infecundes, inútils del tot. Perquè, el cas és que cap o gairebé cap de nosaltres no serem mai «el govern»; no serem mai riquíssims; no serem mai grans fabricants. Serem sempre (ho som ja) components anònims de la gran família humana, gotes (com els milers de milions d'altres gotes que ens envolten) refoses en l'immens oceà que és la Humanitat. Som i serem gent sense relleu especial, amb un àmbit d'influència que no ultrapassarà mai el llindar de casa nostra o els confins del nostre poble. Som i continuarem essent la Cileta de cal Tàpia, el Vell Carrasca, el Quet de Peravall, i coses per l'estil.

Gent. Només gent que, immersa en un pèlag incommensurable d'altra gent, anem «tirant del carro» sense pena ni glòria. Gent que mai no cimejaren tant, que estiguem capacitats per fer grans coses, per escometre gestes èpiques, eminents, de les que fan època.

A sí? Perquè, pensat tot i debatut, no som tots, d'alguna manera (a nivell ínfim, si voleu) «govern», rics, empresaris, jutges...? ¿Qui governa, sinó, el nostre comportament, les nostres intencions? ¿I qui no disposa d'alguns diners (pocs o molts), o de capacitat per oferir una ajuda personal concreta, una col·laboració eficaç, un consell, un gest amable, una paraula encoratjadora? Ni ningú no ens podrà impedir que, en exercir la nostra activitat personal a qualsevol nivell, ens convertim en els nostres propis empresaris i ens fixem, i ens exigim una línia de comportament justa, honrada, amable, que faci que les persones que ens envolten no se sentin mai humiliades, menystingudes. Ni cal ser milionari per desprendre's d'unes quantes pessetes (les que valen, per exemple, una dotzena de les nombroses «copes» que fem a l'any), quan les organitzacions benèfiques truquen al nostre cor pregant una engruna d'ajut; o per regalar una xicra de la pròpia sang, si ens la demanen; o per fer una estaneta de companyia a un malalt... Per fer tot això, i per fer-ho amb amor, amb bona cara, sempre serem, g. a D., prou rics; mai no ens caldrà somniar grandeses impossibles.

«Si jo fos l'Alcalde (em deien un dia), Agramunt seria el poble més bonic del món». Potser sí. Em pregunto, però, si aquell amic, i jo, i vostè, i cada un, dintre de les nostres possibilitats (que potser ni són tan minses com ens interessa de creure), fem el que *cada vilatà* podem perquè el nostre poble sigui més bonic, més habitable. ¿Tenim cura *cada un* de no empastifar els carrers amb paperots, bosses, deixalles de tota mena? Som honestos a l'hora de satisfer els impostos? Respectem els pocs jardins i parcs de què gaudim? ¿Com és que les nostres Autoritats no abasten a reposar les bombetes de l'enllumenat públic, rebentades a cops de roc per determinats... agramuntins?...

Si *cada un de nosaltres*, dels «innominats», poséssim cura en els detalls que podem controlar, quant més lluminós fóra el nostre Ajuntament, el nostre País, el nostre Món!

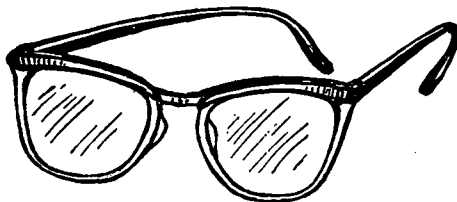
I, per a tot això, no cal ser el govern, ni un milionari, ni... N'hi ha prou en ser el que som: persones.

Pensem que, les grans coses, no les han pas fetes sempre *en solitari* els genis. A la vora d'ells o al deixant llur, una munió incommptable de persones desconegudes han fet: ciència, cultura, civilització, treballant, cada una, silenciosament, pacientment, àrddament la parcel·la pròpia, *Orfana ben sovint*, de vistositat, però absolutament insubstituïble per assolir el que de bo, de bell i de gran posseïm.

Agramunt (i Catalunya, i Espanya, i tota la Terra) és com un tapís: un bell entrelligat de fils i colors. Si cada fil, si cada color és al seu lloc, el tapís esdevé una petita o gran meravella; si, però, algun, o molts, o massa fils o colors no són on deurien, o estan trencats, bruts, destenyits... ja no tindrem tapís. Tota obra bella o gran té una necessitat vital que cada element sigui on deu ser (i com cal que hi sigui). Si no, el caos. *Es a dir: cada fil del tapís, cada color esdevé definitiu.*

Doncs bé; on diu «fil», on diu «color», llegiu «persona», llegiu «individualitat», i el que volia dir ja us quedarà clar del tot.

RAMON ESCUE I PUJOL

Bones Festes

OPTICA AGRAMUNT

- * Montures i vidres graduats
- * Gran assortit d'ulleres de sol

GABINET DE LENTS DE CONTACTE

Lentilles i accessoris (líquids, estoigs, etc.)
Garantitzades un any

Optic Diplomat: JOSEP ESTEVE

C/. Angel Guimerá, 14

Telèfon 39 02 60

Oficis, Festes i Costums

El mercat de Nadal, a la nostra vila, era un mercat d'expectació, sobretot en el Born. El Born donava la sensació de poble gran, agafava tot el carrer de Sant Joan, de banda a banda, era aquell Born ferm de Nadales, capons; pollastres de bones crestes; galls vells, de grossos esperons i cresta de pam; oques, ànecs, conills de corral, gallines, gàbies d'ous. Els caçadors de la vila i comarca, havien donat batuda al terme i el Born era ben proveït de caça: perdius, conills, llebres i alguna becada i tudó. Era un Born d'hivern complet; la boira quan rondreja el Nadal li agrada posar-se plana, però això no privava que el mercat fos ben concorregut. Les femines de cases de pagès, i de masies i pobles de la comarca, omplien els rengs del Born de cistelles i gàbies d'aviram, conills i ous, fent mercat a tota pala. Els recaders de l'època proveïen tant com podien, sobretot de perdius, conills i llebres; la caça era l'objectiu preferit de la gent de ciutat per aquelles festes. Els arremasadors d'ací i de fora amb tot neguit anaven fent la feina.

El carrer de Sant Joan era tot en moviment amb motiu del mercat, una estampa de vigílies del Nadal, les mestresses de la vila anaven i venien pel reng per ullar-se el parell de pollastres o el més adient a les seves necessitats; unes hi entraven apressades, altres ja en sortien amb la compra feta. S'escoltava alguna veu que preguntava: «Quant te n'has fet? Trobo que has fet bona compra!» etc. Allò era un bullit de tria i remena, un mercadàs, amb cares rialleres, nadalenques, perquè la gran festa ja era a la cantonada.

Els típics i populars homes de la rifa, en aquell mercat actuaven tots tres: el Pollo, el Manron i el Pere de l'Aladrell. Embolicats amb unes bones bufandes desafiaven la boira i l'aldarull de la gent; seguien tot el mercat, no deixant-se racó ni raconet per ensenyar els objectes de la rifa que portaven penjats als braços: pollastres i capons, conills, perdius i llebres, recaptes de primera fila posats a la sort que venien i repartien els nostres rifaires al mercat, mai no es deixaven de travessar el Born de cap a cap.

El popular Tonet del Calamandó, caçador de ram i pescador de canya, era el «Cacauer». Ell amb el gros cabàs de cacauets torrats no faltava a cap mercat; aquell dia, mercat gros, quan havia seguit els jocs de bitlles de la muralla, que feien un bon rotlle, treia el cap a la Plaça i al Born; allí també alçava la veu, una veu prima, escardalenca, més aviat dèbil; cantava les excel·lències del bon cacau torrat que portava dins el cabàs, amb les dues mesures —la

petita plena a cinc cèntims, la grossa a deu—. En aquella hora del mercat tothom mastullava cacaus.

Sempre un torronaire de la vila, que no marxava a Barcelona a fer la venda dels torrons, aquell mercat feia l'agost. El nostre torroner amb bona veu cridava la clientela, rifant i venent el bon torró d'Agramunt, situat a la plaça de l'Església, al peu del mercat i del Born. Tenia la taula parada i una bona colla de gent que el rodejava; ell quasi suant per l'activitat en la feina, s'ergargamellava esbarriant cartons de les cartes, números de la sort a deu cèntims el cartró, les sorts queien seguides i juntes amb elles les vendes de tauletes i barretes de torró. Allò era un seiguit d'embolicar, donar i cobrar.

Prop migdia les dones de pagès ja havien buidat les cistelles d'aviram, conills i ous, i amb les butxaques plenes de diners —era l'època dels duros i les pessetes de plata— era l'hora de tornar-se compradores. I visitaven merceries, catxuters, comestibles, vins i licors; sense oblidar la visita a les botigues de roba o al sabater, perquè sempre faltava alguna cosa per algun membre de la família en aquelles festes que s'apropaven.

Els marits, els fills, els mossos eren a la barberia, les filles també feien la darrera ronda, a la roba o a veure la modista, entre tot sempre es feia tard; però la gent de la comarca ja es feien el càrrec que aquell dia no arribarien a casa fins a boca de fosc.

Algun tardaner o tardanera, es recordava a última hora del mercat que marxava sense els torrons típics d'Agramunt; el torronaire, ja a punt de desaparar la taula, servia la darrera remesafi somrient, i s'acomiadava del client amb un «Bon Nadal».

Aquella taula d'estovalles blanques, prop del Born, amb piles de torrons al seu damunt i el torroner amb el seu tràfec de rifa i venda repartint-los, posava el segell a aquèlla bonica estampa postal, del tragi alegre i simpàtic del mercat de Nadal, tal com es celebrava a principis de segle a la nostra vila.

FERRAN ROS I PIJUAN

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

Què és l'esperança?

Hom pot dir que des de la meitat del nostre segle la filosofia europea és, en bona dosi, reflexió sobre l'esperança. Va ser mèrit del mestre espanyol Ortega y Gasset adonar-se que, després de 25 segles de pensament, l'esperança encara no havia estat explotada. Uns anys més tard, a la dècada dels 40, el filòsof neomarxista alemany i ateu convençut Ernst Bloch publicava la seva obra central: «Das Prinzip Hoffnung» «El Principi Esperança». Es tractava d'una anàlisi filosòfica de l'esperança que, per la seva profunditat i novetat, va suscitar estudis anàlegs entre filòsofs i teòlegs. Em proposo ara d'oferir al lector alguns aspectes més vàlids d'aital investigació.

1. L'esperança no és principalment una *actitud psicològica*, per mitjà de la qual hom superaria voluntàriament la negativitat de la vida. L'esperança no és un simple esforç per imposar-se als fracassos i desil·lusions del viure. Aquest aspecte psicològic de l'esperança oculta més que manifesta la cara del problema.

2. L'esperança és una *dimensió constitutiva de la persona*. Val a dir, que és un element central del ser humà, de manera que prescindir-ne equival a negar-se a conèixer l'home. La persona neix com a pluralitat de dimensions: llibertat, consciència, interioritat, exterioritat, socialitat, etc., i també com a ser esperançat: sense esperança no hi ha persona.

3. La dimensió temporal més decisiva per l'home és *el futur* (i no pas el passat, com creu erròniament la psicoanàlisi). Podem definir l'home més aviat per allò que encara no és que no pas per allò que ja és (com feia equivocadament la filosofia escolàstica). L'home neix i es desenvolupa sobretot com a projecte: el de dintre de dos segons, una hora, un any, una vida...

4. Per això la vida és una cadena contínua de *petites esperes*. L'home neix i es desenvolupa sobretot com a projecte: el de dintre que dóna sentit a la vida o que li'n treu, de manera que hom es realitza en la mesura que assoleix del futur la plenitud que es-

pera. Qualsevol projecte de vida implica l'esperança (amagada, però eficaç) d'esdevenir autènticament home.

5. Aquesta cadena de petites esperes està, doncs, abocada a un *sentit global*, a una espera última. Prou que ens adonem que, realitzada una espera, encara no hem assolit la plenitud! Per això esperem sempre més enllà de tota espera, i, de vegades, contra tota esperança: l'home no pot renunciar a esperar, altrament s'anorrea com a home.

6. Així *el suïcidi* conscient i no patològic mostra fins a quin punt viure vol dir viure esperançat permanentment. Perquè l'home és esperança, cerca sempre —encara que no ho sàpiga— el sentit global i últim de la seva vida. Si creu que és impossible trobar-lo en el món, llavors es suïcida, val a dir, se'n surt. L'home no està fet per l'absurd (contra el que opina Sartre), no el pot suportar, i per això busca el sentit més enllà d'aquesta vida, o sia, continua esperant malgrat que un aparent absurd ho envolti tot.

7. Si l'esperança, el sentit i la plenitud estan íntimament lligats, és possible esperar la plenitud de *la història*? Pot la història donar a l'home el sentit últim (no penúltim!) i definitiu? Crec que no. Perquè la història existeixi com a història ha de superar sempre les diferents etapes que la formen. El mecanisme i el dinamisme típic de la història consisteixen en esperar del futur el que el present encara no és: la història s'autotrascendeix o no és història. Quin lloc hi hauria per l'esperança en una història «satisfeta», plena de si mateixa? No seria una història sense futur, la paràlisi total de l'home?

8. Per això crec que l'anàlisi de l'esperança porta a l'afirmació que l'home no pot assolir la seva plenitud en la història, sinó només esperar-la com a do que li és concedit *més enllà de la història*. Això no devalua l'esforç humà, perquè aquesta plenitud donada pot esdevenir fracàs total per qui no l'accepti des del compromís per la construcció d'aquest món. Mentre esperem, els homes ens ho juguem tot, segons el que esperem. Que aquest Nadal ens hi ajudi a reflexionar!

JOAN ORDI, *prevere*

Aquest any
farà divuit
anys...

— que amb títol de cas insòlit es deia que a primers de setembre, una nit, la Vila es va veure envaïda per un vertader núvol de blanques papallones que es van concentrar, principalment, al revoltant del focus de la il·luminació pública.

Al matí següent els carrers van aparèixer encatífats amb aquests insectes que van morir en la seva totalitat.

— que durant aquell any van assistir a la Biblioteca de la Caixa de Pensions un total d'11.075 lectors durant els 266 dies que restà oberta. La distribució era:

nenes — 3.965	homes — 1.367
nens — 3.720	dones — 2.023

consultant-se 20.244 llibres.

El percentatge d'assistència diària va écers de 41.63 lectors.

— que fent un resum de la Festa Major es podria dir que, amb agradable excepció, va transcórrer amb un temps esplèndid i calorós.

Que la sala del Casal va registrar un ple espectacular pels afeccionats a la sarsuela, on es va disfrutar amb l'obra de «Katuska» de la companyia de Joan Gual.

I que tant el futbol com el castell de focs artificials, van tenir molta concurrència, en especial l'últim, al que es va poder afirmar que va anar-hi la població sencera; al Camp municipal. Va ser ofert obsequiosament per l'Excm. Ajuntament.

PILAR SOLANES

EL Ton de D'oligumh

per Josep Farreny

Ton siguem formals avui perquè alguna gent hipòcrita, burgesa, de dretà si no es parla formalment, no sé com no ens entenen ¿tan poca fantasia i imaginació tenen? no sé, alguns d'ells sempre entenen allò que volen i sempre és allò que els interessa a ells. Avui Ton, parlaré jo, si tu em deixes. Tu en un tant per cent ben alt ets, igual a ells de demagog, d'hipòcrita, de fals, de conservador, de recelós, de dretes i de burgès. No hi poso etc. ni punts suspensius perquè em sembla que ja t'ho he dit tot. Ai! si no fos la propietat privada! Ja ho diuen ja, o dieu, vaja! Tu, estimat, entranyable Ton, que tant t'estimo malgrat tot, tant, com estimo els entranyables amics conservadors, burgesos. Saps que ja es preparen alguns d'ells ací al poble per les municipals? Ja es preparaven abans de saber el resultat del gran triomf socialista a nivell de tot Espanya. I si no m'han enganyat, estan respatlats pel capitalista de torn, com gairebé sempre han fet la gent de dretes, sempre els ho justifica el fi. Ara em ve a la memòria que de les passades municipals, hom personalment va proposar a representants d'«Esquerra Republicana» i de «Convergència i Unió» si ens permetrien de formar-hi part en la confecció d'una candidatura d'independents que per llavors hom s'assabentà que estaven parlant per a constituir-la. Tots em contestaren que no. Al cap d'uns dies ens manifestaren el desig de parlar amb nosaltres els socialistes. Un dissabte a la tarda als locals de la central sindical d'U.G.T. els rebérem els del P.S.O.E. i jo, com a únic representant del Partit Socialista de Catalunya al poble. El motiu de la seva visita era, pura i exclusivament, per a demanar-nos el vot a nosaltres per a ells a més de, a través de les oficines de la U.G.T. fer-los campanya així com també amb familiars, amics socialistes i simpatitzants. Com a fets curiosos vull esmentar-te'n dos. Un, el fet que un dels tres representants d'aquesta candidatura d'independents, sempre, fins i tot llavors, presumia de ser socialista, malgrat que no fos, ni volgués ser militant del partit. I l'altra cosa curiosa fou que, hom li preguntà a un d'aquests el motiu pel no ens havien admès per formar part de les converses i participar-hi en la candidatura, de la qual ens venien a demanar que els votéssim. La contesta fou: «Perquè no us necessitàvem». —«Però bé, ara que ens necessiteu si que veniu a demanar-nos que us votem?». —«Ara sí», contestà. Els socialistes donàrem l'altra galta i, sense cap mena de dubte, si guanyaren les municipals fou, gràcies als vots que a través dels socialistes els vingueren. De gent maleïda n'hi ha a tot arreu, fins de socialistes n'hi ha, malgrat un comunista em digué davant d'altres que, els socialistes mai no farem res perquè érem massa bons. Hom troba que són millors els altres, jo no, hom es considera un socialista de pa sucat amb oli, doncs sí, en general la gent que he conegut, la majoria hi eren de bona gent i, vull citar-ne dos per mostra, un, l'Enric Brufau i, l'altre, en Josep Pané, ambdós molt malaguanysats, no en cito de vius perquè si se n'assabentessin no m'ho perdonarien mai més, però en conec bastants.

Ton, abans d'acabar, parlem de la situació apocalíptica de les nostres contrades. Ponts, Balaguer, Lleida... Després de tanta sequera ja veus, l'estimada i maieïda a la vegada, la imprescindible aigua, ens ha clavet una forta punyalada al cos de Lleida, sobretot. A les terres, les granges, als arbres, a les bèsties, als cors de tots els lleidatans.

JOSEP FARRENY

Auto - Escola

Urbanització
Verge del Socors
Telèfon 39 01 61

Martí

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES DE NOVEMBRE

NAIXEMENTS

Cristhian Hernández i Rodriguez dia 5
Tània Inglès i Trull dia 22

MATRIMONIS

Josep Roca Comenge i Josepa Farré Vilella dia 21
Jordi Fontanet Perefarré i Ramona Eroles Serra dia 27
Josep Pera Bonet i M.ª Teresa Marquilles Solanes 17 octubre

DEFUNCIONS

Josep Farré Trepal dia 2
Josep Llinàs Camarasa dia 13
Lluïsa Zambrano Garcia dia 20
Josep Sans Rius dia 20

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE NOVEMBRE

Dia	h	litres m. ²
6	3	
7	14	
12	4	
13	2	
25	14	
26	23'5	
30	4	
Total	64'5	litres m.²

L'observador: Deudat Pont

AGRO-SIÓ, S. A.

Al servei de la pagesia
d'Agramunt i comarca

Cereals, Adobs, Llavors,
Herbicides, Insecticides
i Pinsos

Ctra. d'Artesa Tel. 39.06 62
AGRAMUNT

L'Ajuntament Informa

RIUADA

Encara que amb retard a causa de la periodicitat de la revista, l'Ajuntament vol deixar constància del seu pesar per les riuades que afectaren les comarques germanes de Ponent.

La immensa tragèdia que això representa, no pot deixar ningú impassible. El Consistori, ensems, demana als governs central i l'Ajuntament vol deixar constància del seu pesar per les riuades autonòmiques les màximes ajudes possibles pels afectats, se sent solidari en la desgràcia que d'una manera tan terrible assotà els nostres veïns.

També cal ser conscient que, d'una manera o altra, la nostra vila se'n ressentirà. Les necessitats creades en les zones afectades ha de repercutir forçosament a casa nostra, ja que el potencial econòmic necessari per a la reconstrucció de serveis i béns absorbirà part del destinat a altres zones.

Una forta sotracada en l'esforç de redreçament de Catalunya.

MUSEU MUNICIPAL

Durant totes les festes Nadalenques i com ja és habitual, s'ha preparat una exposició que serà instal·lada al Museu Municipal. Tal com s'anuncià per la Festa Major, aquesta exposició continuarà una mostra del material recollit per a l'Arxiu Històric Municipal. Es pretén que aquesta aportació dels veïns a l'Arxiu no acabi pas amb la celebració de l'exposició, sinó que la cessió de material per part dels agramuntins sigui constant.

Des d'aquí agraïm profundament totes aquelles persones que amb la seva col·laboració fan possible aquesta recopilació dels testimonis materials del nostre passat.

URBANISME

L'últim Plenari acordà la confecció d'un projecte d'urbanització de rasants i clavegueres per a tota la zona del Clos que comprèn els carrers Pompeu Fabra, Pau Casals, Del Clos i Comtessa d'Aurembaix.

Per tal d'acondicionar l'Escorxador Municipal a les noves normes dictades pels organismes responsables, s'ha aprovat la redacció d'un projecte de millores amb un pressupost aproximat d'un milió de pessetes.

CALENDARI FESTIU

Seràn festes de caràcter retribuït i no recuperable a Agramunt, durant l'any 1.983, les següents:

- 1 de gener (Cap d'Any).
- 6 de gener (Reis).
- 19 de març (Sant Josep).
- 1 d'abril (Divendres Sant).
- 4 d'abril (Dilluns de Pasqua Florida).
- 23 de maig (Dilluns de Pasqua Granada).
- 24 de juny (Sant Joan).
- 15 d'agost (L'Assumpció).
- 9 de setembre ((Festa Major).
- 10 de setembre (Festa Major).
- 12 d'octubre (Festa de la Hispanitat).
- 1 de novembre (Tots Sants).
- 8 de desembre (La Puríssima).
- 26 de desembre (Sant Esteve).

Com es pot apreciar seràn festes algunes que feia anys que no es celebraven, això és motivat per la coincidència d'algunes festes amb diumenge la qual cosa fa que les dites festes reserva puguin fer-se. Aquest petit galimaties és degut que cal, inevitablement, cenyir-se al nombre màxim de 14 festes, tal com es decreta des de Madrid.

BOMBERS

Per la instal·lació d'un parc de Bombers, el Consistori ha procedit a llogar un local situat a la plaça de la Germana Montserrat; Pons. Posteriorment, la Generalitat procedirà a la construcció d'un edifici propi on instal·larà el material contra incendis i el personal que ha de formar part del Cos de voluntaris de bombers d'Agramunt.

NOMENAMENTS

Ha estat nomenat el Conseller Joan Puig com representant del municipi a la Ponència Territorial de Cultura. També ho ha estat pel Consell de Direcció de l'Escola Pública de la Vila.

NORMES SUBSIDIÀRIES

La Comissió Provincial d'Urbanisme ha aprovat les Normes Subsidiàries de Planejament Urbanístic de la nostra vila. Aquesta aprovació queda condicionada a la correcció d'unes petites esmenes i a la firma de les cessions dels terrenys pactats amb els afectats i plasmades ja a les Normes.

La legalització de les diferents Urbanitzacions, algunes ja realitzades i altres per a fer que figuren a les Normes, comporten la cessió de sòl a l'Ajuntament destinat a diversos serveis públics: zones verdes, terrenys esportius, places, etc.

El lector pot observar en la pàgina següent un mapa on queden ben reflectits els terrenys comunitaris guanyats amb la planificació que s'ha fet de la nostra Vila. La importància de tenir sòl disponible és un fet que cal ressaltar. Creiem que cal valorar molt positivament la nova situació urbanística de la Vila que es produeix a partir d'aquestes Normes Subsidiàries, que han estat a bastament discutides amb els afectats més directes, la qual cosa ha fet que aquesta ordenança hagi pogut ser assumida per la majoria d'Agramuntins.

NOVA LÍNIA

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya ha posat a informació pública el projecte de servei públic de transport de viatgers per carretera AGRAMUNT-VIELLA-TREDOS. Amb sortida d'Agramunt aquesta nova línia passaria pels municipis d'Agramunt, Preixens, Montgai, La Sentiu de Sió, Balaguer, Castelló de Farfanya, Algerri, Alfarràs, el Pont de Suert, Vilaller, Viella-Mig Aran i Alt Aran.

NOU ANY

Estem acabant l'any 1.982, un any ple de realitzacions comunitàries a la nostra Vila i a la vegada de projectes ja ben esbossats i que tindran una materialització en l'any que promptament encetarem. Un any en què l'Ajuntament viurà la fi d'un mandat i el començament d'un altre. Quasi quatre anys ens separen ja de les primeres eleccions municipals democràtiques. Aviat serà el moment de fer balanç. De la presentació d'uns resultats que poden servir a la vegada de fi d'una tasca i (o) de presentació per una altra. El temps ho dirà. El que sí cal mantenir és l'esperit, la il·lusió de servir a la vila d'Agramunt.

Per aquest any 1.983, el Consistori desitja a tots un any de PAU, de CONVIVÈNCIA I DE PROGRES.

LLICÈNCIES D'OBRES

A Vda. de Josep Recasens, per construir la part frontal de la façana, casa plaça del Pou.

A Joan Freixes i Font, per arreglar la teulada de la casa del Camí Vell de Mafet.

A Falcó Martí, per arreglar paret i obres interiors, en la casa de la plaça del Mercadal.

A Jaume Barrera i Solé, per col·locar dues reixetes pel Butà, en la casa de la plaça del Mercadal.

A Vicenç Tribes i Casaní, per fer cobert en la part posterior de la casa del carrer del Clos.

A Club Tennis Agramunt, per construir una pista de tennis, al Camp Municipal d'Esports.

A Eusebi Serra i Puigpinós, per construir un edifici de nova planta, al carrer del Clos.

A Pere Marc i March, per pintar les façanes de la casa, al carrer dels Asgous.

A Angel Lluch i Jou, per finestra en paret lateral al xalet de la Urbanització Verge dels Socors.

A Joan i Josep Miralles i Molins, per obra interior, en la casa de l'avinguda de Jaume Mestres.

A Francesc Rovira i Aldabó, per canviar porta al corral, carrer de les Eres.

A Francesc Cases i Escudé, per construir passadís al jardí del xalet de la Urbanització Verge dels Socors.

A Victòria Núñez i Duque, per col·locar porta metàl·lica al magatzem del carrer del Convent.

A Joan Caralps i López, per edifici de nova planta, carretera de les Puelles.

A Ramon Ribes i Valls, per arrebossar la façana en la casa del carrer del Castell.

CONNEXIONS DE CLAVEGUERES

A Joan Llorba i Vicens, per connectar claveguera a la general, per la fàbrica, en la carretera de Tàrrega.

A Albert Cuñat i Serra, per connectar a la general, des de la casa, al carrer de l'Institut.

CONNEXIONS D'AIGUA POTABLE

A Josep Pastor i Rosa M.ª Creus, per una connexió al seu pis de l'avinguda de Catalunya.

A Ramon Aguiló i Aldabó, per connexió al seu pis, en la carretera de Cervera.

A Josep Canosa i Pilar Marquilles, per connexió al seu pis, Av. de Catalunya.

A Albert Cuñat i Serra, per connexió en la casa del carrer de l'Institut.

CEMENTIRI MUNICIPAL

A Irene Solà i Salvadó, drets sobre els nínxols, 32, 33, 34 i 35 de la Galeria de Sant Jordi.

A Miquel Solanes i Puig, per col·locar una creu.

A Família Ros-Cuñat, per col·locar (creus o làpides).

A id. Marsol-Solé (id.).

A id. Palacios-Bastarras, (id.).

A id. Lombardo-Molina (id.).

A id. Gasull-Solé (id.).

A id. Puigpinós-Comelles (id.).

A id. Vicens-Teixidó (id.).

A id. Boncompte-Tarruella (id.).

A id. Riudebàs-Vidal (id.).

A Maria Camardons i Valls, per col·locar un creu.

A Ramon Pintó i Torra, drets sobre el nínxol, 47 de la Galeria Ntra. Sra. dels Socors.

A Josep Flores i Baró, drets sobre els nínxols, 63 de la Galeria Ntra. Sra. del Carme, 17 de la Galeria de Sant Josep i 12 de la Galeria de Ntra. Sra. de Montserrat.

A Josep M.ª Torné Creus, per canviar tres creus.

A Teresa Farré i Teixidó, drets sobre el nínxol, 192, de la Galeria de Ntra. Sra. dels Socors.

A Antoni Zambrano i Zambrano, drets sobre el nínxol 70, Galeria Ntra. Sra. de Montserrat.

A Carme Sans i Miralles, drets sobre el nínxol 33, Galeria de St. Jordi.

A Pilar París i Miralles, drets sobre el nínxol 94, Galeria Ntra. Sra. del Carme.

OBERTURA D'ESTABLIMENTS

A Francesc Graus i Simó, i Josep Pifarré i Mor, per obertura establiment d'Estudi Tècnic d'Arquitectura i Urbanisme, carrer de Sió.

A Eusebi Guimet i Berengueres, per obertura establiment Estudi d'Arquitectura, avinguda de Jaume Mestres.

GUALS PERMANENTS

A Paquita Serra i París, per un gual al seu garatge, plaça de l'Hospital.

A Parròquia d'Agramunt, per un gual al seu garatge, carrer de la Germandat.

JOSEP BERTRAN I PUIGPINOS

Nota: Per motius de premura de temps, no s'ha pogut incloure el mapa que es refereix al comentari sobre les Normes Subsidiàries. L'inclourem en el pròxim número de Sió amb un informe més extens

Foto: Arxiu Històric Municipal.

El avis de 1959 també foren homenatjats. Altres temps, altres maneres

La democràcia és divertida

per Guillem Viladot

Es bo que ens prenguem la democràcia seri-
osament i que cadascú tregui una bona lliçó de
les darreres eleccions, com podria ser pregun-
tar-se: encara és vàlid el catalanisme polític
per a poder aconseguir parlamentaris i ministres
a Madrid? Avui, però, no vull anar per
aquest camí, que necessitaria molt d'espai i
molt de temps. El que avui vull deixar ben clar
és que la democràcia resulta ser un sistema po-
lític absolutament divertit o, si més no, de si-
tuacions del tot inesperades.

Degut a la meva professió tinc molts amics
apotecaris, alguns dels quals són persones de
gran intel·ligència i d'una vida intensíssima.
Per exemple: un apotecari de la Seu d'Urgell,
l'amic Lòpez Riberaigua, és un personatge dig-
ne de redactar les memòries més insòlites del
país. En elles, una de les coses que podria expli-
car és com ha passat, entaforats al maletzer del
seu cotxe, tants catalans il·lustres cap al Princi-
pat d'Andorra; un d'aquests catalans, però, era
d'una complexitat tan poc adient, que l'amic
Lòpez Riberaigua va haver de valer-se d'un
Dog-Dart per a poder passar el senyor Reven-
tós, del PSC, aleshores perseguit per la dicta-
dura.

Un altre apotecari insigne és el meu amic
Paco Gené, que exerceix a Esplugues, prop de
Barcelona. Resulta ser que l'amic Gené és tan
virtuós i tan socialment còmode que en plena
democràcia se l'anomenà jutge. L'altre dia
m'explicava de com va haver d'intervenir a les
darreres eleccions en tant que jutge, i del bo
que li va donar de poder veure l'eufòria popu-
lar que es manifestava a mesura que es coneixien
els resultats parcials, eufòria que esclatà
joiosa en conèixer-se els resultats finals, enca-
ra que provisionals.

Però és clar, un jutge no solament participa
de les eleccions, sinó que s'ocupa de moltes al-
tres coses. Una d'elles, per exemple, és la feina
de casar gent. Així, tal com sona, el meu amic

apotecari casa les parelles que es volen unir en
matrimoni civil. Jo tinc dels apotecaris una
imatge bastant tòpica, i sóc capaç d'identificar
qualsevol company meu amb qualsevol tasca
cultural: des de l'arqueologia fins a l'astrono-
mia passant per la poesia i la investigació. Pe-
rò el que mai no hauria estat capaç d'imaginar
és que un apotecari pogués arribar a casar la
gent.

El meu amic, però, home molt sensat, i una
de les persones més eficaces a l'hora de fundar
i d'organitzar col·legis i residències per a in-
fants mentalment disminuïts, no es limita a
casar les parelles tal com ordena la llei, sinó
que, pel seu compte, i extret de la seva collita
—l'amic Paco és també un gran lector i molt
bon escriptor—, dedica als contraents un ser-
monet. Un sermonet laic, és clar, però sermo-
net al cap i a la fi. «I no diries —em deia no fa
gaire— el bo que em dóna poder fer aquesta
feina i de dir als contraents el que dic; i com
que el que dic ho dic a favor de la parella, re-
sulta ser que mai ningú no em porta la contrà-
ria...».

Ara, el que us explicaré, potser ho trobareu
exageradament literari, però és d'absoluta ve-
ritat. Resulta que no fa molt, l'amic Paco, jut-
ge i apotecari, va unir en matrimoni a dues
persones principals. Aquell dia, el sermonet de
l'amic Paco es veu que va tenir molta sabidu-
ria perquè els dos contraents eren dues perso-
nes molt il·lustrades; i potser més, molt més
encara, ho eren els acompanyants. El nuvi era
un ex-capellà i ella, la núvia, una ex-monja.
Tots dos de pastoralitat exercida a Cornellà.

Que ningú no s'escandalitzi que es celebrin
casaments d'aquesta mena, perquè una cosa
ha de quedar clara: les secularitzacions són
decisiones personals de les quals les persones
ens n'assabentem quan transcendeixen al pú-
blic a través de vincles tan solemnes.